MAJANDUS- JA RAHALIIDU STABIILSUSE, KOORDINEERIMISE JA JUHTIMISE LEPING BELGIA KUNINGRIIGI, BULGAARIA VABARIIGI, TAANI KUNINGRIIGI, SAKSAMAA LIITVABARIIGI, EESTI VABARIIGI, IIRIMAA, KREEKA VABARIIGI, HISPAANIA KUNINGRIIGI, PRANTSUSE VABARIIGI, ITAALIA VABARIIGI, KÜPROSE VABARIIGI, LÄTI VABARIIGI, LEEDU VABARIIGI, LUKSEMBURGI SUURHERTSOGIRIIGI, UNGARI, MALTA, MADALMAADE KUNINGRIIGI, AUSTRIA VABARIIGI, POOLA VABARIIGI, PORTUGALI VABARIIGI, RUMEENIA, SLOVEENIA VABARIIGI, SLOVAKI VABARIIGI, SOOME VABARIIGI JA ROOTSI KUNINGRIIGI VAHEL

BELGIA KUNINGRIIK, BULGAARIA VABARIIK, TAANI KUNINGRIIK, SAKSAMAA LIITVABARIIK, EESTI VABARIIK, IIRIMAA, KREEKA VABARIIK, HISPAANIA KUNINGRIIK, PRANTSUSE VABARIIK, ITAALIA VABARIIK, KÜPROSE VABARIIK, LÄTI VABARIIK, LEEDU VABARIIK, LUKSEMBURGI SUURHERTSOGIRIIK, UNGARI, MALTA, MADALMAADE KUNINGRIIK, AUSTRIA VABARIIK, POOLA VABARIIK, PORTUGALI VABARIIK, RUMEENIA, SLOVEENIA VABARIIK, SLOVAKI VABARIIK, SOOME VABARIIK JA ROOTSI KUNINGRIIK,

edaspidi „lepinguosalised“,

OLLES TEADLIKUD oma kohustusest Euroopa Liidu liikmesriikidena käsitleda oma majanduspoliitikat kui ühise huvi küsimust,

SOOVIDES edendada kiirema majanduskasvu tingimusi Euroopa Liidus ning arendada veelgi tihedamat majanduspoliitika koordineerimist euroalal,

PIDADES SILMAS, et euroala kui terviku stabiilsuse tagamiseks on väga oluline, et valitsused tagaksid riigi rahanduse usaldusväärsuse ja jätkusuutlikkuse ning väldiksid valitsemissektori eelarvepuudujäägi muutumist ülemääraseks, ning seega on vaja kehtestada kindlad eeskirjad, sealhulgas tasakaalus eelarve nõue ja korrigeerivate meetmete võtmise automaatne mehhanism,

OLLES TEADLIKUD vajadusest tagada, et valitsemissektori eelarvepuudujääk ei oleks üle 3 % nende sisemajanduse koguproduktist turuhindades ning et valitsemissektori võlg ei oleks suurem kui 60 % sisemajanduse koguproduktist turuhindades või väheneks piisavalt selle eesmärgi suunas,

TULETADES MEELDE, et lepinguosalised kui Euroopa Liidu liikmesriigid peaksid hoiduma kõigist meetmetest, mis võiksid ohustada liidu eesmärkide saavutamist majandusliidu raames, eelkõige võla suurendamisest väljaspool üldise valitsemissektori arvepidamist,

PIDADES SILMAS, et euroalasse kuuluvate liikmesriikide riigipead või valitsusjuhid leppisid 9. detsembril 2011 kokku majandus- ja rahaliidu tugevamas struktuuris, mis tugineb Euroopa Liidu aluslepingutele ning hõlbustab Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 121, 126 ja 136 alusel võetud meetmete rakendamist,

PIDADES SILMAS, et euroalasse kuuluvate ja teiste Euroopa Liidu liikmesriikide riigipeade või valitsusjuhtide eesmärk on inkorporeerida niipea kui võimalik käesoleva lepingu sätted Euroopa Liidu aluslepingutesse,

TERVITADES Euroopa Liidu aluslepingute raames Euroopa Komisjoni poolt 23. novembril 2011 euroala kohta tehtud seadusandlikke ettepanekuid, millega tugevdatakse majanduse ja eelarve järelevalvet liikmesriikide üle, kellel on või võivad tekkida tõsised raskused finantsstabiilsusega, ning milles käsitletakse esialgsete eelarvekavade seire ja hindamise ning liikmesriikide ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamise tagamise üldsätteid, ning VÕTTES TEADMISEKS Euroopa Komisjoni kavatsust esitada euroala kohta täiendavad seadusandlikud ettepanekud eelkõige seoses eelaruandlusega võlakirjade väljaandmise kavade kohta, majanduspartnerluse programmidega, milles kirjeldatakse üksikasjalikult struktuurireforme liikmesriikidele, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, ning liikmesriikide oluliste majanduspoliitika reformikavade koordineerimisega,

RÕHUTADES oma valmisolekut toetada ettepanekuid, mida Euroopa Komisjon võib esitada, et veelgi tugevdada stabiilsuse ja kasvu pakti, esitades liikmesriikidele, mille rahaühik on euro, uued keskpika perioodi eesmärgid kooskõlas käesolevas lepingus kehtestatud kontrollväärtustega,

VÕTTES TEADMISEKS, et Euroopa Komisjon tegutseb käesoleva lepingu kohaste eelarveliste kohustuste läbivaatamisel ja nende üle järelevalvet teostades oma pädevuste ulatuses, nagu on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingus, eelkõige selle artiklites 121, 126 ja 136,

MÄRKIDES eelkõige, et käesoleva lepingu artiklis 3 sätestatud tasakaalus eelarve nõude täitmisel teostatakse nimetatud järelevalvet sellega, et kehtestatakse igale lepinguosalisele riigipõhised keskpika perioodi eesmärgid ja lähenemise ajakavad, kui see on asjakohane,

MÄRKIDES, et keskpika perioodi eesmärke tuleks korrapäraselt ajakohastada ühiselt kokkulepitud meetodi põhjal, mille põhinäitajad vaadatakse samuti korrapäraselt läbi ning mis asjakohaselt kajastab otseste ja kaudsete kohustuste ohte riigi rahandusele, nagu on kehtestatud stabiilsuse ja kasvu pakti eesmärkides,

MÄRKIDES, et keskpika perioodi eesmärkide saavutamiseks tehtud edusammude piisavust tuleks hinnata üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, analüüsides sealhulgas kaalutlusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid, vastavalt Euroopa Liidu õiguse sätetele, eelkõige nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusele (EÜ) nr 1466/97 (eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1175/2011 („muudetud stabiilsuse ja kasvu pakt”),

MÄRKIDES, et lepinguosaliste kehtestatava korrigeerimismehhanismi eesmärk peaks olema korrigeerida kõrvalekalded keskpika perioodi eesmärgist või selle saavutamisele suunatud kohandamiskavast, sealhulgas nende kumulatiivne mõju valitsemissektori võla dünaamikale,

MÄRKIDES, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 273 peaks olema Euroopa Liidu Kohtu pädevuses otsustada, kas lepinguosaliste kohustus lisada tasakaalus eelarve nõue siduvate ja püsivate sätetena, eelistatavalt põhiseaduslike sätetena, liikmesriikide õigussüsteemi on täidetud,

TULETADES MEELDE, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 260 antakse Euroopa Liidu Kohtule volitused määrata Euroopa Liidu liikmesriigile, kes ei ole tema otsust täitnud, põhisumma või karistusmakse, ning TULETADES MEELDE, et Euroopa Komisjon on kehtestanud kõnealuse artikli alusel tasutava põhisumma või karistusmakse kindlaksmääramise kriteeriumid,

TULETADES MEELDE vajadust hõlbustada Euroopa Liidu ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohaste meetmete võtmist liikmesriikide suhtes, mille rahaühik on euro ning kelle valitsemissektori kavandatav või tegelik puudujääk ületab 3 % sisemajanduse koguproduktist, toetades samal ajal jõuliselt selle menetluse eesmärki, nimelt ergutada ja vajaduse korral sundida asjapuutuvat liikmesriiki vähendama oma eelarvepuudujääki,

TULETADES MEELDE, et lepinguosalistel, kelle valitsemissektori võlg ületab kontrollväärtuse 60 %, on kohustus seda vähendada võrdlusalusena keskmiselt ühe kahekümnendiku võrra aastas,

PIDADES SILMAS vajadust käesolevat lepingut rakendades austada sotsiaalpartnerite konkreetset rolli, mis on kindlaks määratud iga lepinguosalise õigusaktidega või tema siseriiklikes õigussüsteemides,

RÕHUTADES, et ühtegi käesoleva lepingu sätet ei tohi tõlgendada nii, nagu muudaks see majanduspoliitilisi tingimusi, mille kohaselt on antud rahalist abi Euroopa Liitu, tema liikmesriike või Rahvusvahelist Valuutafondi hõlmavasse stabiliseerimisprogrammi kaasatud lepinguosalisele,

MÄRKIDES, et majandus- ja rahaliidu nõuetekohane toimimine nõuab lepinguosalistelt ühist tegutsemist sellise majanduspoliitika nimel, kus nad Euroopa Liidu aluslepingutes kindlaks määratud majanduspoliitika koordineerimise mehhanismidest lähtudes võtavad kõik vajalikud meetmed kõikides euroala nõuetekohase toimimise jaoks olulistes valdkondades,

MÄRKIDES eelkõige lepinguosaliste soovi kasutada aktiivsemalt tõhustatud koostööd, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 20 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 326 kuni 334, kahjustamata samal ajal siseturgu, ning nende soovi kasutada täielikult erisätteid liikmesriikide kohta, mille rahaühik on euro, vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 136, ning eelneva arutelu ja koordineerimise menetlust nende lepinguosaliste osalusel, mille rahaühik on euro, kõikide nende poolt kavandatud oluliste majanduspoliitika reformide korral, et õppida parimatest tavadest,

TULETADES MEELDE euroalasse kuuluvate liikmesriikide riigipeade või valitsusjuhtide 26. oktoobri 2011. aasta kokkulepet parandada euroala juhtimist, mis hõlmab muu hulgas aastas vähemalt kahe euroala riikide tippkohtumise pidamist, mis kutsutakse kokku kohe pärast Euroopa Ülemkogu kohtumisi või pärast kõigi käesoleva lepingu ratifitseerinud lepinguosaliste osavõtul toimunud kohtumisi, välja arvatud kui erandlikud asjaolud nõuavad teisiti,

TULETADES SAMUTI MEELDE euroalasse kuuluvate liikmesriikide ja Euroopa Liidu teiste liikmesriikide riigipeade või valitsusjuhtide poolt 25. märtsil 2011 kinnitatud laiendatud euroala pakti, milles määratakse kindlaks euroalal konkurentsivõime edendamiseks vajalikud tingimused,

RÕHUTADES, kui oluline on majandus- ja rahaliidu tugevdamise üldise strateegia osana loodava Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamisleping, ning OSUTADES asjaolule, et Euroopa stabiilsusmehhanismi kohaste uute programmide raames on alates 1.märtsist 2013 finantsabi andmise tingimuseks käesoleva lepingu ratifitseerimine asjaomase lepinguosalise poolt ning vastavus käesoleva lepingu artikli 3 lõike 2 nõuetele niipea, kui kõnealuses artiklis osutatud üleminekuperiood on möödunud,

MÄRKIDES, et Belgia Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Iirimaa, Kreeka Vabariik, Hispaania Vabariik, Prantsuse Vabariik, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Malta, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Portugali Vabariik, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik ja Soome Vabariik on lepinguosalised, mille rahaühik on euro, ning seega on käesolev leping nende suhtes siduv alates selle kuu esimesest päevast, mis järgneb nende ratifitseerimiskirjade hoiuleandmisele, kui leping on sellel kuupäeval jõus,

MÄRKIDES SAMUTI, et Bulgaaria Vabariik, Taani Kuningriik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Rumeenia ja Rootsi Kuningriik on käesoleva lepingu allakirjutamise kuupäeval Euroopa Liidu liikmesriigid, kelle suhtes kehtib erand ühisrahaga liitumisest ja seni, kuni kehtib selline erand, võivad nende suhtes olla siduvad ainult need käesoleva lepingu III ja IV jaotise sätted, mille nad enda suhtes siduvaks kuulutavad oma ratifitseerimiskirja hoiuleandmise ajal või muul hilisemal kuupäeval,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISTES SÄTETES:

I JAOTIS

EESMÄRK JA KOHALDAMISALA

ARTIKKEL 1

1. Käesoleva lepingu alusel lepivad lepinguosalisteks olevad Euroopa Liidu liikmesriigid kokku kindlustada majandus- ja rahaliidu majanduslikku alust, võttes vastu eeskirjad eelarvedistsipliini tugevdamiseks fiskaalkokkuleppe abil, oma majanduspoliitika koordineerimise tõhustamiseks ja euroala juhtimise parandamiseks, toetades nii Euroopa Liidu jätkusuutliku majanduskasvu, tööhõive, konkurentsivõime ja sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärkide saavutamist.

2. Käesolevat lepingut kohaldatakse täies ulatuses lepinguosalistele, mille rahaühik on euro. Artiklis 14 sätestatud ulatuses ja tingimustel kohaldatakse seda ka teistele lepinguosalistele.

II JAOTIS

KOOSKÕLA JA SEOS LIIDU ÕIGUSEGA

ARTIKKEL 2

1. Lepinguosalised kohaldavad ja tõlgendavad käesolevat lepingut kooskõlas Euroopa Liidu aluslepingutega, eelkõige Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikega 3, ning Euroopa Liidu õigusega, sealhulgas menetlusõigusega, kui on vaja vastu võtta teiseseid õigusakte.

2. Käesolevat lepingut kohaldatakse niivõrd, kuivõrd see on kooskõlas Euroopa Liidu aluslepingutega ning Euroopa Liidu õigusega. See ei lähe vastuollu liidu pädevusega tegutseda majandusliidu valdkonnas.

III JAOTIS

FISKAALKOKKULEPE

ARTIKKEL 3

1. Lepinguosalised kohaldavad käesolevas lõikes sätestatud eeskirju lisaks kohustustele, mis neil on Euroopa Liidu õiguse kohaselt ning neid piiramata.

a) Lepinguosalise valitsemissektori eelarvepositsioon on tasakaalus või ülejäägis.

b) Punktis a nimetatud nõue loetakse täidetuks, kui valitsemissektori iga-aastane struktuurne eelarveseisund vastab riigipõhisele keskpika perioodi eesmärgile, mis on kindlaks määratud muudetud stabiilsuse ja kasvu paktiga, mille kohaselt struktuurse eelarvepuudujäägi miinimummäär on 0,5 % sisemajanduse koguproduktist turuhindades. Lepinguosalised tagavad kiire lähenemise oma riigipõhisele keskpika perioodi eesmärgile. Ettepaneku lähenemise ajavahemiku kohta teeb Euroopa Komisjon, võttes arvesse riigipõhiseid jätkusuutlikkusega seotud riske. Edusamme keskpika perioodi eesmärgi saavutamisel ja selle täitmist hinnatakse üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, analüüsides sealhulgas kaalutlusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid, kooskõlas muudetud stabiilsuse ja kasvu paktiga.

c) Lepinguosalised võivad oma vastavast keskpika perioodi eesmärgist või selle saavutamisele suunatud kohandamiskavast ajutiselt kõrvale kalduda ainult lõike 3 punktis b määratletud erandlike asjaolude korral.

d) Juhul kui riigivõla suhe sisemajanduse koguprodukti turuhindades on oluliselt alla 60 % ja riigi rahanduse pikaajalise jätkusuutlikkusega seotud riskid on väikesed, võib punktis b määratletud struktuurse eelarvepuudujäägi miinimummäär keskpika perioodi eesmärgi raames ulatuda 1,0 %-ni sisemajanduse koguproduktist turuhindades.

e) Oluliste kõrvalekallete korral keskpika perioodi eesmärgist või selle saavutamisele suunatud kohandamiskavast käivitatakse automaatselt korrigeerimismehhanism. Mehhanism sisaldab asjaomase lepinguosalise kohustust rakendada meetmeid, et kõrvaldada kõrvalekalded kindlaks määratud ajavahemiku jooksul.

2. Lõikes 1 sätestatud eeskirjad hakkavad kehtima hiljemalt üks aasta pärast käesoleva lepingu jõustumist lepinguosaliste siseriiklikus õiguses siduvate ja püsivate, eelistatavalt põhiseaduslike sätetena, või tagatakse muul viisil nendest täies ulatuses kinnipidamine kogu siseriikliku eelarvemenetluse käigus. Lepinguosalised kehtestavad siseriiklikul tasandil lõike 1 punktis e osutatud korrigeerimismehhanismi Euroopa Komisjoni ettepanekust lähtuvate ühiste põhimõtete alusel, mis käsitlevad eelkõige korrigeeriva meetme olemust, ulatust ja selle kohaldamise ajavahemikku, seda samuti erandlike asjaolude korral, ning institutsioonide rolli ja sõltumatust, kes vastutavad liikmesriigis lõikes 1 sätestatud eeskirjade täitmise üle järelevalve teostamise eest. Selline korrigeerimismehhanism võtab täielikult arvesse liikmesriikide parlamentide eelisõigusi.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse Euroopa Liidu aluslepingutele lisatud protokolli nr 12 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta) artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Käesolevas artiklis kasutatakse samuti järgmisi mõisteid:

a) „valitsemissektori iga-aastane struktuurne eelarveseisund” iga-aastane tsükliliselt kohandatud eelarveseisund (ilma ühekordsete ja ajutiste meetmeteta);

b) „erandlikud asjaolud” viitab erakorralisele sündmusele, mis on väljaspool asjaomase lepinguosalise kontrolli ja mis avaldab suurt mõju valitsemissektori finantsseisundile, või muudetud stabiilsuse ja kasvu paktis sätestatud järsu majanduslanguse perioodidele, tingimusel et asjaomase lepinguosalise ajutine kõrvalekaldumine ei sea ohtu riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpika perioodi jooksul.

ARTIKKEL 4

Kui lepinguosalise valitsemissektori võlg ületab Euroopa Liidu aluslepingutele lisatud protokolli nr 12 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta) artiklis 1 osutatud kontrollväärtuse 60 % sisemajanduse koguproduktist, kohustub lepinguosaline seda vähendama võrdlusalusena keskmiselt ühe kahekümnendiku võrra aastas, nagu on ette nähtud nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta) artiklis 2; kõnealust määrust on muudetud nõukogu 8. novembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1177/2011. Ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu võlakriteeriumi rikkumise alusel otsustatakse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 126.

ARTIKKEL 5

1. Lepinguosaline, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu aluslepingutes ette nähtud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, kehtestab eelarve- ja majanduspartnerluse programmi, milles kirjeldatakse üksikasjalikult struktuurireforme, mis tuleb vastu võtta ja mida tuleb rakendada ülemäärase eelarvepuudujäägi tõhusaks ja kestvaks kõrvaldamiseks. Selliste programmide sisu ja vorm määratakse kindlaks Euroopa Liidu õiguses. Nende esitamine kinnitamiseks Euroopa Liidu Nõukogule ja Euroopa Komisjonile ning järelevalve nende üle toimub stabiilsuse ja kasvu pakti kehtivate järelevalvemenetluste kohaselt.

2. Eelarve- ja majanduspartnerluse programmi rakendamist ja sellega kooskõlas olevate iga-aastaste eelarvekavade täitmist jälgivad Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon.

ARTIKKEL 6

Selleks et riiklike võlakirjade väljaandmise kavandamist paremini koordineerida, annavad lepinguosalised Euroopa Liidu Nõukogule ja Euroopa Komisjonile eelnevalt aru oma riiklike võlakirjade väljaandmise kavast.

ARTIKKEL 7

Austades täielikult Euroopa Liidu aluslepingutes ette nähtud menetlusnõudeid, kohustuvad lepinguosalised, mille rahaühik on euro, toetama Euroopa Komisjoni esitatud ettepanekuid või soovitusi, kui komisjon on seisukohal, et Euroopa Liidu liikmesriik, mille rahaühik on euro, rikub ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames eelarvepuudujäägi kriteeriumi. Kõnealust kohustust ei kohaldata, kui lepinguosalised, mille rahaühik on euro, on kavandatud otsuse või soovituse vastu kvalifitseeritud häälteenamusega, mis arvutatakse analoogiliselt Euroopa Liidu aluslepingute asjaomaste sätetega, võtmata arvesse asjaomase lepinguosalise seisukohta.

ARTIKKEL 8

1. Euroopa Komisjoni kutsutakse üles esitama õigeaegselt lepinguosalistele aruande sätete kohta, mille igaüks neist on vastavalt artikli 3 lõikele 2 vastu võtnud. Juhul kui Euroopa Komisjon pärast seda, kui ta on andnud asjaomasele lepinguosalisele võimaluse esitada oma märkused, teeb oma aruandes järelduse, et nimetatud lepinguosaline on jätnud täitmata artikli 3 lõikest 2 tulenevad kohustused, antakse asi ühe või mitme lepinguosalise poolt Euroopa Liidu Kohtusse. Kui lepinguosaline on komisjoni aruandest sõltumata seisukohal, et teine lepinguosaline on jätnud täitmata artikli 3 lõikest 2 tulenevad kohustused, võib ta samuti anda asja Euroopa Kohtusse. Mõlemal juhul on Euroopa Kohtu otsus menetluse osalistele siduv ja nad võtavad selle täitmiseks vajalikud meetmed Euroopa Kohtu poolt kindlaks määratud ajavahemiku jooksul.

2. Kui lepinguosaline on enda või Euroopa Komisjoni hinnangul seisukohal, et teine lepinguosaline ei ole võtnud lõikes 1 osutatud Euroopa Kohtu otsuse täitmiseks vajalikke meetmeid, võib ta anda asja Euroopa Kohtusse ning taotleda finantssanktsioonide kehtestamist vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 260 alusel Euroopa Komisjoni poolt kehtestatud kriteeriumitele. Kui Euroopa Kohus leiab, et lepinguosaline ei ole tema otsust täitnud, võib ta määrata põhisumma või karistusmakse, mis on kõnealuses olukorras asjakohane ja ei ületa 0,1 % asjaomase lepinguosalise sisemajanduse koguproduktist. Lepinguosalisele, mille rahaühik on euro, määratud summad makstakse Euroopa stabiilsusmehhanismi. Teistel juhtudel tehakse makse Euroopa Liidu üldeelarvesse.

3. Käesolev artikkel kujutab endast lepinguosaliste vahelist erikokkulepet Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 273 tähenduses.

IV JAOTIS

MAJANDUSPOLIITIKA KOORDINEERIMINE JA LÄHENEMINE

ARTIKKEL 9

Lähtudes Euroopa Liidu toimimise lepingus kindlaks määratud majanduspoliitika koordineerimisest, kohustuvad lepinguosalised tegema koostööd sellise majanduspoliitika kehtestamiseks, millega soodustatakse majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist ja majanduskasvu tänu suuremale lähenemisele ja konkurentsivõimele. Selleks võtavad lepinguosalised vajalikud meetmed kõikides euroala nõuetekohase toimimise jaoks olulistes valdkondades, et saavutada konkurentsivõime edendamise, tööhõive suurendamise, riigi rahanduse jätkusuutlikkuse täiendava tugevdamise ja finantsstabiilsuse tugevdamise eesmärgid.

ARTIKKEL 10

Vastavalt Euroopa Liidu aluslepingutes ette nähtud nõuetele on lepinguosalised valmis, kui see on asjakohane ja vajalik, kasutama aktiivselt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 136 sätestatud erisätteid liikmesriikide kohta, mille rahaühik on euro, ning tegema Euroopa Liidu lepingu artiklis 20 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 326 kuni 334 sätestatud tõhustatud koostööd küsimustes, mis on euroala nõuetekohase toimimise seisukohast olulised, kahjustamata samal ajal siseturgu.

ARTIKKEL 11

Selleks et parimatest tavadest õppida ja tegutseda veelgi paremini koordineeritud majanduspoliitika nimel, tagavad lepinguosalised, et kõiki nende kavandatavaid olulisemaid majandusreforme arutatakse eelnevalt ja vajaduse korral koordineeritakse omavahel. Euroopa Liidu õigusest tulenevalt peab kõnealune koordineerimine hõlmama ka Euroopa Liidu institutsioone.

V JAOTIS

EUROALA JUHTIMINE

ARTIKKEL 12

1. Nende lepinguosaliste riigipead või valitsusjuhid, mille rahaühik on euro, kohtuvad mitteametlikult euroala tippkohtumistel, kus osaleb ka Euroopa Komisjoni president. Sellistele kohtumistele kutsutakse osalema ka Euroopa Keskpanga president.

Samal ajal kui Euroopa Ülemkogu valib oma eesistuja, määravad nende lepinguosaliste riigipead või valitsusjuhid, mille rahaühik on euro, lihthäälteenamusega euroala tippkohtumise eesistuja, kes nimetatakse ametisse samaks ametiajaks.

2. Euroala tippkohtumised toimuvad vajaduse korral ja vähemalt kaks korda aastas, et arutada küsimusi, mis seonduvad nende lepinguosaliste, mille rahaühik on euro, ühisraha alaste erikohustustega, muude küsimustega, mis puudutavad euroala juhtimist ja selle suhtes kohaldatavaid eeskirju, ja strateegilisi suuniseid majanduspoliitika elluviimiseks, millega suurendada euroala lähenemist.

3. Nende lepinguosaliste riigipead või valitsusjuhid, mille rahaühik ei ole euro, kuid kes on ratifitseerinud käesoleva lepingu, osalevad euroala tippkohtumistel, kus arutatakse lepinguosaliste konkurentsivõimet, euroala üldist ülesehitust ja seda tulevikus reguleerivaid alussätteid, ning samuti nõupidamistel, kus arutatakse majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu rakendamisega seotud konkreetseid küsimusi, kui see on asjakohane ja vähemalt kord aastas.

4. Euroala tippkohtumise eesistuja tagab tihedas koostöös Euroopa Komisjoni presidendiga euroala tippkohtumiste ettevalmistamise ja järjepidevuse. Euroala tippkohtumiste ettevalmistamise ja järelmeetmete võtmisega tegeleb eurorühm ning selle president võidakse kutsuda sel eesmärgil osalema sellistel tippkohtumistel.

5. Euroopa Parlamendi president võidakse kutsuda osalema, et teda ära kuulata. Euroala tippkohtumise eesistuja esitab pärast iga euroala tippkohtumist Euroopa Parlamendile aruande.

6. Euroala tippkohtumise eesistuja hoiab neid lepinguosalisi, mille rahaühik ei ole euro, ja teisi Euroopa Liidu liikmesriike tihedalt kursis euroala tippkohtumiste ettevalmistamise ja tulemustega.

ARTIKKEL 13

Nagu on ette nähtud Euroopa Liidu aluslepingutele lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) II jaotises, määravad Euroopa Parlament ja lepinguosaliste riikide parlamendid üheskoos kindlaks Euroopa Parlamendi asjaomaste komisjonide ja riikide parlamentide asjaomaste komisjonide esimeeste konverentsi korralduse ja edendamise, et arutada eelarvepoliitikat ja teisi käesoleva lepinguga hõlmatud küsimusi.

VI JAOTIS

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

ARTIKKEL 14

1. Lepinguosalised ratifitseerivad käesoleva lepingu kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega. Ratifitseerimiskirjad antakse hoiule Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaati („hoiulevõtja“).

2. Käesolev leping jõustub 1. jaanuaril 2013, eeldusel et kaksteist nendest lepinguosalistest, mille rahaühik on euro, on oma ratifitseerimiskirja hoiule andnud, või selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kaheteistkümnenda ratifitseerimiskirja hoiuleandmisele lepinguosalise poolt, mille rahaühik on euro, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem.

3. Käesolevat lepingut kohaldatakse selle jõustumise kuupäevast alates nende lepinguosaliste suhtes, mille rahaühik on euro ja kes on käesoleva lepingu ratifitseerinud. Teiste lepinguosaliste suhtes, mille rahaühik on euro, kohaldatakse käesolevat lepingut alates nende vastava ratifitseerimiskirja hoiuleandmisele järgneva kuu esimesest päevast.

4. Erandina lõigetest 3 ja 5 kohaldatakse V jaotist kõigi asjaomaste lepinguosaliste suhtes, alates käesoleva lepingu jõustumise kuupäevast.

5. Käesolevat lepingut kohaldatakse nende käesoleva lepingu ratifitseerinud lepinguosaliste suhtes, kelle suhtes on kehtestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 139 lõikes 1 kirjeldatud erand või Euroopa Liidu aluslepingutele lisatud protokollis nr 16 (teatavate Taanit käsitlevate sätete kohta) osutatud erand, alates nimetatud erandi kehtetuks tunnistamist käsitleva otsuse jõustumise kuupäevast, kui asjaomane lepinguosaline ei teata, et kavatseb olla kõikide või osade käesoleva lepingu III ja IV jaotise sätetega seotud varem.

ARTIKKEL 15

Käesoleva lepinguga võivad ühineda Euroopa Liidu liikmesriigid, kes ei ole lepinguosalised. Ühinemine jõustub, kui ühinemiskiri antakse hoiule hoiulevõtjale, kes teatab sellest teistele lepinguosalistele. Käesoleva lepingu tekst, mis on koostatud lepinguga ühineva liikmesriigi ametlikus keeles, mis on ühtlasi ametlik keel ja liidu institutsioonide töökeel, antakse pärast lepinguosaliste poolt autentseks tunnistamist hoiule hoiulevõtja arhiivi kui käesoleva lepingu autentne versioon.

ARTIKKEL 16

Hiljemalt viie aasta jooksul pärast käesoleva lepingu jõustumist võetakse lepingu rakendamisel saadud kogemuste hindamise alusel vajalikud meetmed kooskõlas Euroopa Liidu asutamislepingu ja Euroopa Liidu toimimise lepinguga, et inkorporeerida käesoleva lepingu sisu Euroopa Liidu õigusraamistikku.

Sõlmitud teisel märtsil kahe tuhande kaheteistkümnendal aastal Brüsselis.

Käesolev leping on koostatud ühes eksemplaris bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, iiri, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani ja ungari keeles, kusjuures kõik keeleversioonid on võrdselt autentsed, ning antakse hoiule hoiulevõtja arhiivi; hoiulevõtja edastab tõestatud ärakirja igale lepinguosalisele.